

Bestioles i bestieses estivals

JORDI DOMINGO CALABUIG

Fa uns dies, i gràcies a un company, va arribar a les meues mans un retall d'un conegut diari nacional al qual es narra una de les anècdotes més increïbles i extravagants del periodisme naturalístic. Amics, us pregue posar-hi la màxima atenció perquè les ratlles que van a continuació no són cap invenció. Ho puc assegurar, de bon cor:

Vecinos de «L'Alcora», alarmados por la aparición de una serpiente

Castellón. D. V.

Los vecinos de la carretera de «L'Alcora», en el distrito oeste de Castellón, se encuentran atemorizados por la presencia de una extraña serpiente peluda y de cuatro metros de longitud, que recientemente se ha comido a un perro, según una información que recogió ayer un rotativo castellanense. Este diario explica que los vecinos de la carretera de «L'Alcora» avisaron a la policía del distrito Oeste de Castellón alertados ante la presencia de una extraña serpiente que se ha comido a un perro. La concejal de Medio Ambiente castellanense, María Fernanda Vidal, tras informar a la Consejería de Medio Ambiente, dio parte a la policía ecológica para que comprobara si se trata de un animal en peligro de extinción. Los vecinos dicen que es una serpiente peluda y de cuatro metros.

«Nosotros creemos que debe de tratarse de una comadreja, pero la longitud máxima de este tipo de animal no llega ni al metro y medio, indicó la concejal. El animal, todavía por determinar, ya ha sido visto en reiteradas ocasiones por el río Seco.

No em negareu que aquesta és una d'aquelles notícies que fa la delícia de qualsevol estiuejant que ha somiat tot l'any amb uns dies de relax al seu magnífic xalet, però que ben entrat l'agost, avorrit de tant de passeget a última hora del vespre, de tanta "barbacoa" amb els veïns i

de tanta gespa que regar, ja no sap com ocupar el seu temps lliure. Serps gegantines, peludes... i aficionades als gossos, perquè no? Tot es val en aquest circ estival d'agitació. Fins i tot, els dies següents la premsa local anunciava, per a un major esbarjament popular (i per si les dades anteriors no n'eren prou estrambòtiques), que l'ofidi pelut era centenari!

Reconec que el món de les serps tan sols pot resultar atractiu per a una minoria (a l'igual que la premsa de qualitat). De fet, i em permetreu una teoria personal, hi hagueren dos moments decisius en l'evolució d'aquests animalets, dues peculiaritats que reduïren definitivament la seua popularitat entre els humans. Per una banda, l'adquisició d'una llengua bífida de moviments ràpids i nerviosos va estar un dels caràcters de més pes. Podríem dir que aquesta és la component que fa que tothom senti fàstic per elles. Però clar, d'alguna manera havien d'olorar els pobres animalons. I després, la pèrdua de les extremitats a canvi d'un moviment reptant, sinuós i llenegós. Parlem doncs de la component que provoca pànic i que ha estat la responsable de les irremediabls reaccions histèriques entre un gran sector de la població.

Els que ens estimem la natura i

la seua conservació no podem permetre aquest tipus de fantasies pròpies d'un *reality show*. Accepte la impopularitat de les serps..., però amb racionalitat. És cert que són verinoses, encara que tan sols una espècie de totes les presents al País Valencià ho és, i reconec que no sentim per elles el mateix afecte que per qualsevol altre animal salvatge (de fet, des de l'inici dels temps ha estat perseguida... recordeu Adam i Eva?). Però el que és segur és que no mengem gossos, ni xiquets, ni la seua diversió és sembrar el pànic entre la població. Estan desproveïdes d'aquest sentiments tan humans com ara la malícia o la morbositat. Tan sols porten una vida més aviat solitària, evitant al màxim el contacte humà, i alimentant-se de rates, ratolins, sargantanes, d'altres serps i a tot estirar d'algun pardal poc prudent.

En qualsevol cas, aquest estiu tindrem ben segur noves històries, i espere que l'estil periodístic del redactor siga més elegant... i també ho espere del seu contingut. Troballes d'animals formidables, exòtics i ferotges... i segurament li tocarà a una pobre bestiola amb el seu índex de popularitat per terra, com sempre.

Si Darwin alçara el cap... un rèptil amb pels!!!